

IN III. EPIST. CATHOL. D. JOHANNIS.

CAP. I.

Verf. 2.

Eὐδοῦσθαι περὶ πάντων) Circa omnia benè agere ac bonum successum habere.

4. Majus gaudium non habeo illo, ἵνα quod audio liberos meos in veritate versantes, ἵνα pro ὅτι vel ὡς i. e. quòd, quando, ubi. Conf. 1. Pet. 4, 6. uti רָשָׁן pro רַי 1. Sam. 18, 15. 1. Par. 21, 8.

9. φιλοπρωτεύειν) primatum affectare.

14. Στόμα πρὸς σῶμα λαλεῖν) Hebr. פִּי לְפִי

IN EPIST. AD HEBRÆOS.

CAP. I.

Verf. 6.

Dilm inducit) Scil. in Spiritu per Davidem de Incarnatione ejus vaticinantem. Vel dic: hanc inductionem in mundum factam per nativitatem secundam & impletum esse Vaticinium Davidicum, Luc. 2, 14. Conf. Hebr. 10, 5. c. 2, 7.

9. Ἐχεισε ἔλαιον ἀγαλλιάσεως) Hebr. וְשָׂן שֶׁן שֶׁן שֶׁן ut Latini: ludere ludum, ita, ungere unctionem gaudii. χεῖσειν χεῖσμα h. l. cognatum ἔλαιον pro χεῖσματι.

10. Κατ' ἀρχαῖς) Hebr. לְפָנֶיךָ juxta (circa) anteriora, scil. tempora.

CAP. II.

Verf. 2.

Conf. inf. 10, 28. 29. Accipit pro accipit, præteritum pro præsenti.

Z

7. Mi-